

РЕШЕНИЕ

№ 34408

гр. София, 21.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9429** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Рекламна агенция-Б.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], АТМ Център, офис 727, чрез Н. Т. - управител, срещу Разпореждане с изх. № С.-137-6443/13.08.2024г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., с което е постановен отказ за отписване по давност на публични задължения, е оставена без уважение, потвърдено с Решение № ПИ-282/04.09.2024г., издадено от и.д. директора на ТД на НАП – С., в оспорената част.

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на акта поради допуснати нарушения на материалния закон. Счита, че по отношение на процесните задължения не са налице предпоставките на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Също така оспорващият сочи, че съгласно чл.116 от ЗЗД давност се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение, а запорът и възбраната не били такива действия. Излагат се доводи, че длъжникът не бил надлежно уведомен за образуваното изпълнително дело, както и че постановлението за налагане на обезпечителни мерки не е редовно връчено и съответно не могат да породят предвидените в чл. 172 от ДОПК последици. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Поддържа жалбата в представено писмено становище, в което се претендират и разноски.

Ответникът – Директор на ТД на НАП, в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното от фактическа страна:

От събраните по делото доказателства се установяват, че срещу „Рекламна агенция-Б.“ в ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело № 22140001384/2014г. във връзка с установени и изискуеми публични задължения.

На 27.03.2014г. е издадено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № 1384-000001/27.03.2014г., с което лицето е поканено да плати доброволно публичните си задължения. Съобщението е връчено на 04.06.2014г., на управителя на дружеството.

В хода на изпълнителното дело, от страна на публичен изпълнител е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. № 001384/2014/000014/18.12.2015г., с което към изпълнителното дело са присъединени АУПВ № ПТР-12-4/02.09.2015г. на АПИ В. с дата на влизане в сила на 19.09.2015г. и АУПВ № ПТР-12-3/02.09.2015г. на АПИ В. с дата на влизане в сила на 19.09.2015г.

С цел обезпечаване на публичните задължения на длъжника, от страна на публичен изпълнител е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С.- 022-0002556/28.03.2016г., с което е наложена възбрана върху недвижими имоти с подробно посочени в постановлението данни. Постановлението е връчено лично на управителя на дружеството на 28.03.2016г.

С Разпореждане за присъединяване с изх. № С.-105-0085508/27.03.2020г., към изпълнителното дело е присъединен АПИ Б. и АПИ В. за публични вземания установени с АУПВ № 8/02.12.2014г. на АПИ Б. с дата на влизане в сила на 14.12.2015г., АУПВ № 9/02.12.2014г. на АПИ Б. с дата на влизане в сила на 14.12.2015г., АУПВ № 7/02.12.2014г. на АПИ Б. с дата на влизане в сила на 14.12.2015г. и АУПВ № 53-00-451/12.07.2016г. на АПИ В. с дата на влизане в сила на 30.07.2016г.

С подадена Молба с вх. № С.-000-0432664/08.08.2024г., от страна на жалбоподателя е поискано погасяване по давност на публичните задължения, посочени в молбата. Въз основа на постъпилото възражение, на 13.08.2024г. публичен изпълнител от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е издал Разпореждане с изх. № С.-137-0006443/13.08.2024г., с което отказва да погаси поради изтекла давност процесните задължения.

С жалба вх. № 53-06-9557/21.08.2024г. по регистъра на ТД на НАП С. на „Рекламна агенция-Б.“ обжалва разпореждането пред директора на ТД на НАП - С., който с Решение № ПИ-282/04.09.2024г. я отхвърля в частта, с която се иска отписване поради изтекла погасителна давност на публични задължения, произтичащи от АУПВ № ПТР-12-4/02.09.2015г. на ОПУ В. с дата на влизане в сила на 19.09.2015г. в обща стойност главница и лихви - 6014,28 лева и АУПВ № ПТР-12-4/02.09.2015г. ОПУ В. с дата на влизане в сила на 19.09.2015г. и обща стойност на главница и лихви - 10035,91 лева.

Спрямо задълженията установени с АУПВ № 53-00-451/12.07.2016г., АУПВ № 7/02.12.2014г., АУПВ № 8/02.12.2014г. и АУПВ № 9/02.12.2014г., като е прието, че 5-годишния давностен срок е изтекъл, предвид на това, че липсват доказателства за извършени действия от страна на публичния изпълнител, които да са довели до спиране или прекъсване на давността, жалбата в тази част е уважена.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок, срещу акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, след проведено административно обжалване – задължителна процесуална предпоставка за обжалване по съдебен ред, което обосновава извода за процесуалната ѝ допустимост.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 266, ал. 1 ДОПК, действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната

териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, чрез публичния изпълнител, който ги е извършил.

Предмет на обжалване в производството приключило с Решение № ПИ-282/04.09.2024г., издадено от и.д. директора на ТД на НАП – С., са били действия на публичен изпълнител, обективирани Разпореждане с изх. № С.-137-6443/13.08.2024г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което частично е уважено искането на длъжника.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган по смисъла на чл. 266, ал. 1 ДОПК. От представената по делото Заповед № 1149/15.04.2024г. на Изпълнителния директор на НАП се установява, че Х. Б. М. - Зам.-Директор на ТД на НАП - С., е оправомощен да изпълнява правомощията на Директор на дирекцията до назначаване титуляр на длъжността. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Решението е издадено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалноправните разпоредби.

Въз основа на събраните доказателства се установява, че публичните задължения, главници и лихви, за които е отказано погасяване по давност са за от АУПВ № ПТР-12-4/02.09.2015г. на ОПУ В. с дата на влизане в сила на 19.09.2015г. в обща стойност главница и лихви - 6014,28 лева и АУПВ № ПТР-12-4/02.09.2015г. ОПУ В..

За задълженията, произтичащи АУПВ № ПТР-12-3/02.09.2015г. на АПИ В. с дата на влизане в сила на 19.09.2015г., петгодишната давност е започнала да тече на 01.01.2016г., както и за задълженията, произтичащи от АУПВ № ПТР-12-4/02.09.2015г. на АПИ В. с дата на влизане в сила на 19.09.2015г., петгодишната давност е започнала да тече също на 01.01.2016г.

Предвид наличните доказателства, оплакванията за незаконосъобразност на решението не се споделят от настоящата инстанция.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Според ал. 2 на същата разпоредба с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ДОПК давността спира: 1) когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; 2) когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; 3) когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; 4) когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5) с налагането на обезпечителни мерки ; 6) когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение.

Ал.2 на същия текст регламентира, че давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. Ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната.

Чл. 172, ал. 3 от ДОПК изрично предвижда последиците от прекъсването на давността - започва да тече нова давност.

В настоящия случай основният правен спор касае спирането или прекъсването на давността при прилагане на обезпечителните мерки и дали запорът и възбраната са такива действия.

Относно прилагане разпоредбата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК следва да бъде съобразена

трайната съдебна практика, според която налагането на обезпечителната мярка изисква осъществяване на всички елементи от фактическия състав на нормата, а именно - мярката е наложена, когато има издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки от компетентен орган; запорно съобщение, изпратено във връзка с постановлението; изпратеното запорно съобщение е получено от органа/лицето, отговорен за изпълнението на наложената обезпечителна мярка.

Връчването на ПНОМ на задълженото лице обаче не е елемент от този фактически състав. Достатъчно е мерките реално да са наложени.

Налагането на възбрана върху недвижим имот и на запор върху банкови сметки на длъжника безспорно представляват обезпечителни мерки съгласно чл. 198, ал. 1, т. 1 и 3 от ДОПК. Връчването на актовете, с които се налагат тези мерки (постановленията), има значение единствено за началото на срока на тяхното обжалване.

Действието на ПНОМ започва от момента на връчването на запорното съобщение на кредитните институции, респ. от вписване на възбраната. От този момент се поражда правното действие на обезпечителните мерки, което съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК се изразява в спиране на 5-годишната погасителна давност, както е в случая.

В тази хипотеза законодателят не е фиксирал изричен срок, в който давността се счита за спряна, поради което следва да се приеме, че давността е спряна до отпадане на основанието за спиране, т.е. до вдигането, респ. до отмяната на обезпечителните мерки.

По делото няма данни, а и не се твърди, отмяна на наложените обезпечителни мерки, с оглед на което следва да се приеме, че към настоящия момент не е отпаднало основанието за спиране на давността.

Съдът отбелязва, че в случая не е настъпила и абсолютната десетгодишна давност, установена в нормата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК. За задълженията за 2015г. давностният срок е започнал да тече на 01.01.2016г. и би трябвало да изтече на 01.01.2026 г.

Изложеното предпоставя извод за липса на основания за погасяване по давност на процесните публични задължения, респ. за отписването им съгласно нормата на чл. 173, ал. 1 от ДОПК.

С оглед на горното съдът намира, че решението в оспорената част е законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила, а жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана. При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът има право на разноски, но такива не се претендират, поради което не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 268 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Рекламна агенция-Б.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], АТМ Център, офис 727, чрез Н. Т. - управител, срещу срещу Разпореждане с изх. № С.-137-6443/13.08.2024г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., потвърдено с Решение № ПИ-282/04.09.2024г., издадено от и.д. директора на ТД на НАП – С., в частта, с която жалба с вх. № 53-06-9557/21.08.2024г. по описа на ТД на НАП С. срещу Разпореждане с изх. № С.-137-6443/13.08.2024г., е оставена без уважение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ:

